

יט א וַיְבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים מיכאל השלים את שליחותו בזה שבישר לאברהם ושרה על יצחק, ונשאלו: רפאל וגבריאל. רפאל הוא בחינת התפארת, ובא להציל את לוט שהוא אחוריים של התפארת. וגבריאל הוא בחינת הגבורה שבא להפוך את סדום סדרמה בערב דרגה תחתונה של הלילה שהיא זמן שליטת הדין ולוט יישב בשער מלכות שהיא מידת הדין סדרם לוט ניצל בזכות אברהם, ואחר שנפרד מאברהם, עדיין נשאר בו משהו טוב שרכש מאברהם, והוא – מצוות הכנסת אורחים! ולכן ישב בשער סדם שיזדמנו לו המצוות בדיוק כמו שאברהם ישב פתח האהל וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה לוט מבין שאלו מלאכים והוא חולק כבוד לשכינה: אנשי סדום מינו את לוט לשופט – באותו היום שבאו המלאכים, שכתוב: ישב חסר אות ו'. והקב"ה עשה שלוש יראה את המלאכים ויוכל לעשות מצוות הכנסת אורחים – שזן תהיה סיבת ההצלה שלו!

ב ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם שאנשי סדום לא ימנעו מלוט מלעשות מצוות הכנסת אורחים ולינו ורחצו רגליכם והשפמתם וחלכתם לדרבכם כי אנשי סדום להוטים אחר משכב זכר ויאמרו לא פי ברחוב גלין המלאכים סרבו משני סיבות: אין שינה למלאכים, והם רצו שלוט יבקש מהם שוב, ובכך יגדל זכותו שיהיה ראוי להנצל מהפורענות: ג ויפצרו בם מאוד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעשו להם משתה ומצות אפה לוט למד לאפות מצות מאברהם ויאכלו הוציא להם לחם ויין היין כדי להמשיך את אורות הבינה, והלחם כדי להמשיך את החסד ממקורו העליון שהוא סוד הזיווג העליון שלא פוסק לעולם. לכן לוט אפה מצות – מצ"ה גימטריה ע"ב ס"ג – סוד הרחמים העליונים. אפי"ה אותיות הא"ף ובגימטריה אלקיים – וכך הפך את מידת הדין למידת הרחמים:

לוט מעורר רחמים ממידת התפארת אל המלאכים - שהם שליחי המלכות, מרחיק הקליפות, מזווג זיווגים עליונים... ומוסר נפש על המלאכים, ועל ידי זה זכה להינצל, ולהציל את דוד המלך הבא מזרעו, שלא היו לו חיים משל עצמו כלל. כמעט ושכחנו שלוט הוא יצר הרע! ואם הוא פועל כך – מי אנחנו בכלל...

אנשי סדום רעים, ומחוברים ליצר הרע, שג' משמותיו הם: טמא רע מכשול, ראשי תיבות טר"ם. ובמילה זו פותח הפסוק. **ד טרם יושבו ואנשי העיר אנשי סדם** גימטריה ב' פעמים ב"ן, ללמד על תוקף הקליפה נסבוי הקליפה סובבת את הגוף! שהוא המלכות על הבית כנער מט"ט ועד זקן שרו של עולם, בסוד: נער הייתי גם זקנתי כל העם מן צד אותיות מק"ץ ה' – הדין הקשה הוא סוד קץ כל בשר, והוא נוטל את כוחו מהמלכות שהיא סוד ה' אחרונה: ה ויקראו הקליפות רצו להעלות ולהקיף גם את התפארת שבא מאיר מ"ה שבגימטריה לז"ט אל לוט הדרך מהמלכות אל התפארת עובר דרך היסוד הנקרא אורח, ולכן: ויאמרו לו איך האנשים אשר באו אליך חלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם אותיות אמ"ת שהוא סוד התפארת: ו ויצא אליהם לוט שהוא אחוריים של התפארת הפתחה ב' אותיות ה' הרומזות אל המלכות ובינה והדלת סוד המלכות סגר אחריו עכשיו לוט מתחת למלכות: ז ויאמר אל נא אחי תרעו גימטריה תרע"א עם ד' אותיות והכולל. לוט לא רוצה שהקליפה יעלו אל המלכות, וממנה אל התפארת ואל הבינה... ולכן: ח הנה נא לי שתי בנות בחינת לאה ורחל, ובנות לוט יהיו תחליף לבינה ומלכות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם הצעה זו הצילה את לוט באותו הזמן, אך הזיקה לו לאחר מכן כשבנותיו שכבו עימו רק לאנשים האל אותיות לא"ה אל ראשי תיבות ב"ר לה"א גימטריה רח"ל תעשו דבר אל תעלו אל המלכות הנקראת דבר ולא אל עולם העשיה! פי על בן באו בעל קרתי: ט ויאמרו כוחות הקליפה לא מסכימים עם הצעתו של לוט גש חלאתה תגיש את הבינה שהיא סוד לא"ה ואות ה' שהיא המלכות ויאמרו האחד גימטריה ח"י שהוא יסוד בא לגור אותיות לו' ג' ר. כי הקליפה רוצה לעלות לתפארת דרך גבריאל ורפאל שהנמצאים ביסוד, והתפארת הוא סוד המשפט... וישפט שפוט עתה המלכות הנקראת ע"ת והיא ה' אחרונה בשם הו"ה נרע לך הקליפה רוצה לפגוע ביסוד הנקרא כ"ל שהוא אותיות לך מהם וגם לפגוע בתפארת שמאיר בה שם מ"ה ויפצרו באיש בלוט מאוד וישו לשבר הדלת

המלאכים הניחו ללוט להתקוטט עם אנשי סדום עד שימסור את נפשו, ויזכה לקיים את המצווה של הכנסת אורחים, ואחר שמסר נפשו היה ראוי להינצל, וכשראו המלאכים שישנה סכנה ללוט הם הכניסו אותו לבפנים הבית: **י** וַיִּשְׁלְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם וַיָּבִיאוּ אֶת לֹט אֲלֵיהֶם הַבַּיְתָה וְאֶת הַדֹּלֶת סָגְרוּ: **יא** וְאֵת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתַח הַבַּיִת הִכּוּ בַּסִּנּוּרִים מִקֶּטֶן וְעַד גָּדוֹל וַיִּלְאוּ לְמוֹצֵא הַפֶּתַח הַקְּלִיפּוֹת לֹא הִצְלִיחוּ לַהֲגִיעַ לָלֵאָה וּרְחֵל: **יב** וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל לֹט עַד מִי לָךְ כֹּה חָתָן וּבִנְיָד וּבִנְיָד וְכָל אֲשֶׁר לָךְ בָּעִיר הוֹצֵא מִן הַמָּקוֹם: **יג** כִּי מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי גִדְּלָה צִעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה הָעוֹנוֹת שֶׁל סָדוֹם מְגִיעִים עַד הַמַּלְכוֹת שֶׁנִּקְרָאת פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁלְחוּנוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ: **יד** וַיֵּצֵא לֹט וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו לִקְחֵי בָנְתָיו הֵיוּ לֹט 4 בָּנוֹת: שְׁנֵי שֶׁהִתְחַתְּנוּ עִם רַעֲשִׁים גְּמוּרִים, וְשְׁנֵי שֶׁהָיוּ מֵאוּרוֹסוֹת, וְלֹאחַת מֵאוּרוֹסוֹת קְרָאוּ פְּלִטִית וַיֹּאמֶר קוֹמוּ צֵאוּ מִן הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי כַּמֶּצֶחֶק בְּעֵינֵי חֲתָנָיו בְּבָנוֹת הַנְּשׂאוֹת לֹא נִמְצָא דָבָר טוֹב וְכָל שָׁכֵן בְּבַעֲלֵים הָרָשִׁים שֶׁלָּהֶם, לֹכֵן הֵם לֹא הֵאֱמִינוּ לֹט וְצַחֲקוּ עָלָיו, וְצִעְרוּ שֶׁלֹּט הָיָה גָדוֹל שְׂרָאָה שֶׁהִשְׁחָתָה תְּבוּאָה עַל שְׁתֵּי בָנוֹתָיו הַנְּשׂאוֹת, וְלֹכֵן לֹט הִתְעַכֵּב כְּדִי לִהְיוֹת זָרוֹר אֹתָם לְצֵאת מִסָּדוֹם: **טו** וְכִמוֹ הַשָּׁחַר עָלָה וַיֹּאצִּצוּ הַמַּלְאָכִים בְּלֹט וַיֹּאמְרוּ קוּם קַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בָנְתֶיךָ הַנִּמְצָאֹת פֶּן תִּסָּפֵחַ בַּעֲוֹן הָעִיר: **טז** וַיִּתְּכֶמָּה וַיִּחְזְקוּ הָאֲנָשִׁים בִּידָם וּבִידֵי אִשְׁתּוֹ עִירִית וּבִידֵי שְׁתֵּי בָנָתָיו בְּחִמְלָת יְהוָה זֶה הַסִּיבָה שֶׁלֹּט נִיצל – כִּי ה' חָמַל עָלָיו, וְלֹא שֶׁהָיוּ לֹט זְכוּיֹת לַהֲיִנָּצֵל. ה' חָמַל עַל לֹט כִּי מָסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַצִּיל אֶת הַמַּלְאָכִים – וְלֹא מִצַּד מַסִּירוֹת נֶפֶשׁ לְצוּחָה שֶׁל כִּיבוֹד אֹרְחִים עָלָיו וַיֵּצֵאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר: **יז** וַיְהִי כִּהְיוּצִיָּאם אֹתָם הַחוּצָה וַיֹּאמְרוּ הַמַּלְטָה עַל נַפְשְׁךָ אֵל תִּבְרִיךְ אַחֲרֶיךָ אֲסוּר לְהַבִּיט עַל הַמְּזִיקִים! וְאֵל תִּעֲמֹד בְּכָל הַכֶּכֶר זֶה הַמִּישׁוֹר שֶׁסּוּמוֹ לִירְדֵן הִתְקַרָּה הַמַּלְטָה הָהָר מִגְבִּיל אֶת הַהִשְׁחָתָה, וְעַל לֹט לְהִימָלֵט לִכְיוּן הָהָר וּלְחַזֹּר לְהִידָבֵק בְּמִידַת הַחֹסֶד שֶׁהָיָה מִידָתוֹ שֶׁל אֲבֵרָה – שֶׁהָיָה הָאֲבוֹת נִקְרָאִים הָרִים פֶּן תִּסָּפֵחַ בְּלִשׁוֹן יַחֲיד, כִּי הַמַּלְאָכִים יָדְעוּ שֶׁאִשְׁתּוֹ שֶׁל לֹט עֲתִידָה לִלְקוֹת וּלְהַפּוֹךְ לְנֹצֵיב מִלֵּחַ, כִּי עֵינָה הִיָּתָה צָרָה עַל הָאוֹרְחִים, וְלֹכֵן הִזְהִירוּ אֶת לֹט בִּנְפֹרֶד, כְּדִי שֶׁעִירִית אִשְׁתּוֹ לֹא תִשְׁמַע: **יח** וַיֹּאמֶר לֹט אֲלֵהֶם אֵל נָא אֲדֹנָי: **יט** הִנֵּה נָא מֵצָא עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וַתִּגְדַּל חֶסֶדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי לְהַחְיֹת אֶת נַפְשִׁי וְאֲנֹכִי לֹא אוֹכַל לְהַמְלִיט הָהָרָה פֶּן תִּדְּבַקְנִי הָרָעָה וּמָתִי: **כ** הִנֵּה נָא הָעִיר הַזֹּאת קָרְבָּה לָנוּם שָׁמָּה וְהִיא מֵצֹעֵר נְטִירָקוֹן: מִקוֹם צְדִיקִים עִם רַעֲשִׁים אֲמֻלְטָה נָא שָׁמָּה הָלֵא מֵצֹעֵר הוּא וְתַחֲי נַפְשִׁי: לֹט בִּיקֵּשׁ לְהִידָבֵק עִם הַמַּלְכוֹת, כִּי לֹא יָכוֹל לְדַבּוֹק עִם הַחֹסֶד! וְהַמַּלְכוֹת הֵיא סוּד: עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מַעֲט. וְהֵיא סוּד הַנֶּפֶשׁ הַכִּלְלִית שֶׁמִּצְטָעֶרֶת עַל צֹעֵר הַנֶּפֶשׁ הַמוֹשְׁרֹשׁוֹת בָּהּ – וְלֹכֵן הִיא מִשְׁתַּדֵּלֶת לְהַחְיֹת אוֹתָם!